

SVEBIO
Svenska Bioenergiföreningen
/Kjell Andersson

2017-01-30

YTTRANDE

M2016/02892/Ee
M2016/02864/Ee

Till
Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

Synpunkter på EU-kommissionens förslag till förändrat Energieffektiviseringsdirektiv och förändrat EPBD-direktiv

Allmänna synpunkter

Enligt Svebios uppfattning är det övergripande upplägget av EU:s energi- och klimatpolitik felaktigt. EU borde, precis som Sverige, i första hand använda generella styrmedel enligt principen förorenaren betalar (PPP). Sektorerna utanför ETS styrs mest rationellt med koldioxidbeskattning och andra miljöavgifter, samt genom andra åtgärder begränsa miljöpåverkan. Genom en sådan styrning kan man undvika detaljreglering på EU-nivå, liksom subventioner och kvoteringar. Marknadens aktörer kan då välja bästa teknik till lägsta kostnad.

Det är anmärkningsvärt att koldioxidbeskattning över huvud taget inte nämns som ett alternativ i direktivet.

Genom den förändring som föreslås av artikel 7 försvinner den referens till koldioxidbeskattning som idag finns i direktivet. Texten om energi- och koldioxidskatter som ett alternativ till att inrätta kvotssystem i det nu gällande direktivet (artikel 7.8.a i 2012/27/EU) ersätts med en artikel 7b "alternative policy measures" utan omnämnande av energi- och koldioxidskatter. Vi anser att koldioxidskatt tydligt måste utpekas som lämpligt alternativt styrmedel i artikel 7b.

I enlighet med vår uppfattning om generella styrmedel, främst koldioxidbeskattning, avråder vi från införande av administrativt betungande system som vita certifikat. Det är viktigt att sådana system är frivilliga för EU:s medlemsländer.

Effektivisering när den är lönsam

Politiken bör i första hand inriktas på att minska negativ miljöpåverkan. Det är därför riktigt att ha ett tydligt och ambitiöst mål för växthusgasreduktion. Låg energianvändning kan inte vara ett mål i sig, utan är ett medel för att uppnå låg miljöpåverkan. Vid utnyttjande av miljövänlig förnybar energi blir kravet på effektivisering mindre. Energieffektivisering ska ske med normala lönsamhetskrav för att kunna vägas mot andra behov i samhället. Det är därför viktigt att direktivet i artikel 7 tydligt anger att åtgärder ska genomföras när de är ekonomiskt motiverade.

Om ett effektiviseringsmål ändå ska anges bör det vara ett energiintensitetsmål, dvs energiåtgång per enhet BNP, inte ett absolut mål. Något absolut tak för primärenergianvändningen 2030 bör inte anges.

Målet 30 procent

Genom att effektiviseringsmålet höjts från 27 procent till 30 procent sker en urholkning av målen både inom utsläppsrättshandeln ETS och av det 27-procentiga förnybartmålet. Påverkan på utsläppsrättspriset anges i konsekvensanalysen som en prissänkning med 35 procent. När det gäller förnybartmålet innebär det skärpta effektiviseringsmålet att volymen förnybar energi 2030 minskar motsvarande en knapp procentenhet av den totala energianvändningen. Urholkningen av förnybartmålet motsvarar cirka 100 TWh på EU-nivå, enligt vår egen överslagsberäkning. Slutsatsen är att man också bör höja målet för förnybar energi. Vi återkommer till den frågan i samband med vårt yttrande om Förnybartdirektivet.

Fjärrvärme – kraftvärme

Vi noterar att kommissionens inte gör några förändringar när det gäller kapitel III i direktivet, om effektiv energiförsörjning. Fjärrvärme kombinerat med kraftvärme är den effektiviseringsåtgärd som har särklassigt störst potential, både ekonomiskt och när det gäller reduktion av växthusgasutsläpp. Fjärrvärmens har nu också tagits upp med en särskild artikel i Förnybartdirektivet. Det är viktigt att de olika direktiven samordnas när det gäller synen på fjärrvärme, och att man får tydligare skrivningar om behovet av bränslebyte, från fossila bränslen till förnybara bränslen som biobränslen och biogent avfall.

Undvik detaljreglering

Energieffektiviseringsdirektivet innehåller en rad detaljregleringar när det gäller frågor om energibesiktning, individuell mätning, fakturering mm. Vi anser att den här typen av frågor kan hanteras av de enskilda medlemsländerna.

Vi anser inte heller att det är en EU-fråga att reglera installation av laddningsplatser för elfordon i bebyggelsen. Förslaget om en sådan reglering i artikel 8 i direktivet om byggnaders energiprestanda (EPBD-direktivet) bör avvisas. Man bör över huvud taget undvika att ställa detaljerade tekniska krav som snabbt kan visa sig vara överspelade.

Svenska Bioenergiföreningen

Gustav Melin
VD

Kjell Andersson
näringspolitisk chef